

[Johs. Christiansen.]

fælde vilde overstige Arbejdsløshedsunderstøttelsen, kan jeg ikke for mit Vedkommende være uenig med Ministeren i, at dette Forhold maa prøves nærmere med en eventuel Ændring for Øje.

Vi vil fra radikal Side medvirke bedst muligt til, at der nu opnaas en Række haardt tiltrængte Forbedringer af Alders- og Invalidementmodtagernes Kaar. Beregningerne viser, at dette ikke gøres gratis. Men Samfundet er de gamle og Invaliderne en virkelig Haandsrækning i en streng Tid skyldig, og jeg anbefaler, at alle forsvarlige og finansielt overkommelige Forbedringer nu gennemføres i den rette Samfundsaaend, og dermed anbefaler jeg Forslaget til velvillig og hurtig Behandling i et Udvalg.

Størmosen: Maa jeg allerførst udtale en Kompliment til det af Arbejds- og Socialministeriet nedsatte Aldersrenteudvalg for den Betænkning, vi har faaet om den udvidede Adgang til at oppebære Indtægt ved Siden af Aldersrenten. Det er en overordentlig fyldig og en overordentlig klar Redegørelse, der dér er givet os i Hænde.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg indskrænke mig til at sige, at det paa adskillige Omraader imødekommer de Ønsker, der er udtalt i mit Partis Programudtalelse fra sidste Sommer. Vi gik den Gang ind for, at Aldersrentenyderne maatte have Adgang til i højere Grad at supplere Aldersrenten med Erhvervs- eller Pensionsindtægter, at Aldersrenten maatte forhøjes. Vi gik ogsaa ind for, at Aldersrentealderen for Mænd kunde forhøjes til de 65 Aar, men for Kvinderne maatte blive ved de 60 Aar, som den er nu. Jeg skal ikke komme ind paa den nærmere Begrundelse af disse Synspunkter, men jeg vil gerne slaa fast, at de Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som vedrører de Ting, jeg her har nævnt, imødekommer de Ønsker, vi fra Dansk Samlings Side dengang fremførte.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag. De fem udvalgsberettigede Partiers Ordførere har nu talt. Mit Parti kan ikke være med i det dybtgaaende og omfattende Udvalgsarbejde, som vi maa regne med nu forestaar, og som sikkert vil resultere i en lang Række Ændringsforslag. Derfor er det mest praktisk, at et Parti som vort, der ikke kan deltage i dette omfattende Arbejde, venter med at tage Stilling til Enkelthederne, indtil de mange Ændringsforslag skal for ved anden Behandling. Der er dog et enkelt Felt, som jeg gerne vil kommentere med

nogle faa Bemærkninger. Vi lægger med Glæde Mærke til de Forbedringer, der foreslaas med Hensyn til Aldersrentenyderes mindreaarige Børn. Vi er fuldkommen klar over, at det er et meget lille Omraade af Loven, der her er Tale om, idet det drejer sig om forholdsvis faa Rentenydere, der har Børn under de 15 Aar, men det glæder os paa dette Felt at lægge Mærke til, at de meget daarlige Bestemmelser, som vi hidtil har haft, nu skal stærkt forbedres. For det første gaar det nye Forslag paa dette Felt ud paa, at man fjerner Grænsen for det Antal Børn, der kommer ind under Bestemmelsen. Jeg gad dog vidst, om Fjernelsen af denne Grænse overhovedet faar nogen som helst praktisk Betydning, men rent principielt er det tiltalende at lægge Mærke til Forandringen. Det, der er mere Grund til at nævne, er, at man forhøjer Børnetilskuddene ganske væsentligt og bringer dem op paa det samme, som ydes under Lovgivning om Enkebørnsbidragene. Man kommer ikke fuldt op til det Beløb, som faktisk kan dække Udgifterne ved Forsørgelsen af et Barn, men jeg vil give den højtærede Minister Ret i, at det Maksimumsbeløb, som man nu fører disse Ydelser op til, er saa højt, som det med den nuværende Lovgivning kan gøres.

Idet jeg nævner dette Omraade specielt, vil jeg have Lov til at tage en ganske kort Ridetur paa en af mine bedste Kæpheste, nemlig den, der hedder det almindelige Familietilskud. Jeg ved ikke, om der i Arbejds- og Socialministeriet nu gøres et forberedende Arbejde for at faa set paa hele Forsørgerpørgsmaalet. Vi har en lang Række Ordninger paa dette Omraade, som i meget høj Grad trænger til et Eftersyn og til en Reform. Jeg har i Forbindelse med en Række andre Lovforslag gjort opmærksom paa, hvordan vi her i Danmark prøver paa at lette Forsørgerbyrden i nogle Tilfælde paa en ganske ufornuftig Maade, i nogle Tilfælde paa en asocial Maade, i nogle Tilfælde paa en rimelig og ordentlig Maade. Naar jeg tænker paa en af de ufornuftige Maader, man gør det paa, kan jeg nævne Skattenedsættelsen. Naar jeg skal nævne en af de daarlige Maader, hvorpaa man letter Forsørgerbyrden, kan jeg nævne, at en alt for stor Del af den tunge Forsørgerbyrde lettes ved Foranstaltninger under Forsørgslovens Kommunehjælpsbestemmelser. Det er beskæmmende for et Kulturland som Danmark, at en saa stor Del af vor Kommunehjælp udbetales med store Forsørgerbyrder som den væsentligste Transpaaarsag. Vi trænger i meget høj Grad til at